

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas_moac@hotmail.com

แจ้งเตือนพืชที่เกิดผลกระทบ ช่วงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ - ๙ มีนาคม ๒๕๖๔

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
มีหมอกในตอนเช้า อุณหภูมิเริ่มสูงขึ้น แดดแรง ลมแรง และอากาศแห้งใน ตอนกลางวัน อากาศ เย็น อุณหภูมิลด ต่ำลงในตอนกลางคืน	พริก	ทุกระยะการ เจริญเติบโต	เพลี้ยไฟพริก	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอด ใบอ่อน ตาดอก และ ดอก ทำให้ใบหรือยอด อ่อนหงิกขอบใบหงิก หรือม้วนขึ้นด้านบน ถ้าเข้าทำลายระยะ พริกออกดอก จะทำให้ ดอกพริกร่วงไม่ติดผล การทำลายในระยะผล จะทำให้รูปทรงของผล บิดงอ ถ้าการระบาด รุนแรงพืชจะชะงักการ เจริญเติบโต หรือแห้ง ตายในที่สุด	๑. สุ่มสำรวจพริก ๑๐๐ ยอดต่อไร่ ทุกสัปดาห์โดย เคาะลงบนแผ่นพลาสติก สีดำและทำการป้องกัน กำจัดเมื่อพบเพลี้ยไฟพริก เฉลี่ยมากกว่า ๕ ตัวต่อยอด ในขั้นต้นควรเพิ่มความชื้น โดยการให้น้ำอย่างบ่อยให้ พืชขาดน้ำเพราะจะทำให้พืช อ่อนแอและเพลี้ยไฟพริกจะ ระบาดอย่างรวดเร็ว ๒. ใช้สารฆ่าแมลงที่มี ประสิทธิภาพในการป้องกัน กำจัดแหล่งปลูกใหม่ พัน ด้วยคาร์บาริล ๘๕% WP อัตรา ๒๐-๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พันซ้ำตามการ ระบาดแหล่งปลูกเดิมพัน ด้วยฟิโพรนิล ๕% SC อัตรา ๒๐-๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรืออิมาเมกตินเบนโซ เอต ๑.๙๒% EC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด ๑๐% SL อัตรา ๒๐-๔๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พันซ้ำตาม การระบาด ** ขณะพ่นสารควรปรับ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					หว่านให้เป็นฝอยที่สุดและ พ่นให้ทั่วตามส่วนต่างๆ ของ พืชที่เพลี้ยไฟพริกอาศัยอยู่ กรณีระบาดรุนแรง โดยเฉพาะ อย่างยิ่งเมื่อสภาพอากาศ แห้งแล้ง ควรใช้ปุ๋ยทางใบ เพื่อช่วยให้ต้นพริกฟื้นตัว จากการใบหงิกได้ดีและ เร็วยิ่งขึ้น
	มะปราง และ มะยงชิด	ระยะติดผล - เก็บเกี่ยว	โรคแอนแทรคโนส (เชื้อรา Colletotrichum sp.)	เชื้อสาเหตุโรคเข้า ทำลายพืชได้ในทุก ระยะการเจริญเติบโต อาการบนใบ พบแผล รูปร่างไม่แน่นอนขอบ แผลชัดเจน เป็น สีน้ำตาลเข้ม กลางแผล มีสีน้ำตาลอ่อนและมี ลักษณะบางใสกว่าเนื้อ ใบรอบๆ เมื่อความชื้น สูงแผลที่เกิดบนใบอ่อน จะขยายใหญ่อย่าง รวดเร็ว หากมีแผล จำนวนมากจะขยาย ติดกันทั้งผืนใบ ทำให้ ใบบิดเบี้ยว หรือไหม้ แห้ง ถ้าอาการของโรค รุนแรงจนถึงระยะออก ดอก เชื้อสาเหตุโรคจะ เข้าทำลายช่อดอกเห็น เป็นจุดสีน้ำตาลดำ กระจายบนก้านดอก ทำให้ดอกเหี่ยวและ หลุดร่วง ไม่ติดผล หาก เชื้อสาเหตุโรคเข้า ทำลายรุนแรงในระยะ	๑. หมั่นตรวจแปลงปลูก อย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบพืช เริ่มมีอาการของโรค ตัดแต่ง และเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุ โรค ๒. กำจัดวัชพืชรอบโคนต้น เพื่อลดความชื้นในทรงพุ่ม ๓. ควบคุมปริมาณธาตุ อาหารให้เหมาะสม ไม่ควร ใส่ปุ๋ยที่มีค่าไนโตรเจนมาก เกินไป ๔. แหล่งปลูกที่พบการ ระบาดของโรคเป็นประจำ ในช่วงแตกใบอ่อน เริ่มแทง ช่อดอก และหลังติดผลอ่อน ควรพ่นด้วยสารป้องกัน กำจัดโรคพืชแมนโคเซบ ๘๐% WP อัตรา ๕๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรืออะซอก ซีสโตรบิน ๒๕% SC อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ลิตร หรือ โพรคลอราซ ๔๕% EC อัตรา ๑๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ลิตร พ่นทุก ๗-๑๐วัน

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				ผลอ่อน ผลที่เป็นโรค จะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ดำและร่วงหล่น เชื้อ สาเหตุโรคนี้สามารถ แฝงอยู่ที่ผลอ่อน โดย ไม่แสดงอาการของโรค แต่จะแสดงอาการเมื่อ ผลแก่ โดยพบจุดแผลสี ดำเล็กๆ ต่อมาแผล ขยายลุกลาม บริเวณ แผลอาจพบรอยแตก ทำให้เน่า	๕. หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรตัดแต่งกิ่งให้ทรงพุ่ม โปร่ง โดยเฉพาะกิ่งที่เป็น โรค และเก็บส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสม ของโรคในฤดูกาลผลิตต่อไป **** ควรหลีกเลี่ยงการพ่น สารป้องกันกำจัดโรคพืช ในช่วงดอกบาน เพื่อป้องกัน ผลกระทบต่อการผสมเกสร ของพืช
	มะม่วง	แทงช่อดอก	เพลี้ยจักจั่น มะม่วง	ตัวอ่อน และตัวเต็มวัย ทำลายใบอ่อน ช่อดอก ก้านดอก และยอดอ่อน ระยะที่ทำความเสียหาย ให้มากที่สุด คือ ระยะ ที่มะม่วงกำลังออกดอก โดยดูดน้ำเลี้ยงจาก ช่อดอกทำให้แห้งและ ดอกร่วง ติดผลน้อย หรือไม่ติดเลยระหว่าง ที่เพลี้ยจักจั่นมะม่วงดูด กินน้ำเลี้ยงจะถ่ายมูลมี ลักษณะเป็นน้ำหวาน เหนียวๆ ติดตามใบช่อ ดอก ผลและรอบๆ ทรงพุ่มทำให้ใบมะม่วง เปื่อย ต่อมาจะเกิดรา ดำปกคลุม ถ้าเกิดมีรา ดำปกคลุมมาก มีผลต่อ การสังเคราะห์แสง ใบอ่อนที่ถูกดูดน้ำเลี้ยง (โดยเฉพาะระยะใบ เพสลาด) จะบิดงอโค้ง	๑. การตัดแต่งกิ่งภายหลัง เก็บผลผลิต ช่วยลดที่หลบ ซ่อนของเพลี้ยจักจั่นมะม่วง ลง ทำให้การพ่นสารฆ่าแมลง มีประสิทธิภาพดีขึ้น ๒. ถ้าไม่มีการป้องกันกำจัด มะม่วงจะไม่ติดผลเลยจึง ควรพ่นด้วยสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน๒.๕% EC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อ น้ำ๒๐ลิตร หรือคาร์บาริล ๘๕% WP อัตรา ๖๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ลิตรหรือ อิมิดา โคลพริด ๑๐% SLอัตรา ๑๐มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ก่อนมะม่วงออกดอก ๑ครั้ง เมื่อช่อดอกบานแล้วไม่ควร พ่นสารฆ่าแมลง เพราะอาจ เป็นอันตรายต่อแมลงผสม เกสรและหมั่นตรวจดูตาม ช่อดอกอยู่เรื่อยๆ ๓. การพ่นสารฆ่าแมลงให้มี ประสิทธิภาพควรพ่นให้

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				ลงด้านใต้ใบจะมีอาการ ปลายใบแห้งให้สังเกต ได้	ทั่วถึงลำต้น มิเช่นนั้นตัวเต็ม วัยจะเคลื่อนย้ายหลบซ่อน ไปยังบริเวณที่พ่นสารฆ่า แมลงไม่ถึงนอกจากนี้ยังต้อง คำนึงถึงการปรับหัวฉีดให้ เป็นละอองฝอย และ ระยะเวลาการพ่น ๔. ใช้น้ำฉีดล้างช่อดอกและ ใบ เพื่อช่วยแก้ปัญหาช่อดอกและใบดำจากโรคราได้ บ้างถ้าแรงอัดฉีดของน้ำแรง พอก็ช่วยให้เพลี้ยจักจั่น มะม่วงในระยะตัวอ่อน กระเด็นออกจากช่อดอกได้ ต้องระมัดระวังอย่าให้ กระทบดอกมะม่วงแรง เกินไป เพราะอาจทำให้ดอก หรือผลที่เริ่มติดร่วงได้ ๕. ใช้กับดักแสงไฟ ดักตัว เต็มวัยที่บินมาเล่นไฟ
	ทุเรียน	พัฒนาผล	หนอนเจาะผล	เข้าทำลายทุเรียนตั้งแต่ ผลเล็กอายุประมาณ ๒ เดือนจนถึงผลใหญ่ ทำให้ผลเป็นแผล อาจ เป็นผลให้ผลเน่าและ ร่วงเนื่องจากเชื้อราเข้า ทำลายซ้ำ การที่ผลมี รอยแมลงทำลายทำให้ ขายไม่ได้ราคา ถ้าหาก หนอนเจาะกินเข้าไป จนถึงเนื้อผล ทำให้ บริเวณดังกล่าวเน่าเมื่อ ผลสุกภายนอกผล ทุเรียนจะสังเกตเห็นมูล และรังของหนอนได้	๑. หมั่นตรวจดูผลทุเรียน เมื่อพบรอยทำลายของ หนอนให้ใช้ไม้หรือลวดแข็ง เขี่ยตัวหนอนออกมาทำลาย ๒. ผลทุเรียนที่เน่าและร่วง เพราะถูกหนอนทำลายควร เก็บทำลายโดยการเผาไฟ หรือฝัง ๓. ตัดแต่งผลทุเรียนที่มี จำนวนมากเกินไปโดยเฉพาะ ผลที่อยู่ติดกันควรใช้กิ่งไม้ หรือกาบมะพร้าวคั่นระหว่าง ผล เพื่อป้องกันไม่ให้ตัวเต็ม วัยวางไข่หรือตัวหนอนเข้า หลบอาศัย

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				อย่างชัดเจน และจะมี น้ำไหลซึมเมื่อทุเรียน ใกล้แก่ ผลทุเรียนที่อยู่ ชิดติดกันหนอนจะเข้า ทำลายมากกว่าผลที่อยู่ เดี่ยวๆ เพราะแม่มีเชื้อ ขอบวงไข่บริเวณรอย สัมผัสนี้	๔. การห่อผลด้วยถุงมุ้ง ไน ล่อน ถุงรีเมย์ หรือ ถุงพลาสติกสีขาวขุ่น เจาะรู ที่บริเวณขอบล่างเพื่อให้ หยดน้ำระบายออก โดยเริ่ม ห่อผลตั้งแต่ผลทุเรียนมีอายุ ๖สัปดาห์ เป็นต้นไป จะช่วย ลดความเสียหายได้ ๕. สารฆ่าแมลงที่มี ประสิทธิภาพเมื่อจำเป็นต้อง ใช้คือ แลมป์ดา-ไซฮาโลทริน ๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิกรัม ต่อน้ำ ๒๐ลิตร พ่นเฉพาะ ส่วนผลทุเรียนที่พบการ ทำลายของหนอนเจาะผล
	เงาะ	ระยะออกดอก - ผลอ่อน	โรคราแป้ง (เชื้อรา Oidium nephelii)	พบโรครระบาดมากใน ระยะที่เงาะสร้างช่อ ดอก และผลอ่อน โดย พบผงสีขาวหรือสีเทา อ่อนคล้ายแป้งเกาะบน ช่อดอก และตามร่อง ขนของผล ทำให้ติดผล น้อยหรือไม่ติดผล ถ้าติดผลจะมีขนาดเล็ก ไม่สมบูรณ์ หลุดร่วง ง่าย หรือทำให้ผลเน่า แห้งติดคาที่ก้านช่อ หากเป็นโรคในระยะผล โตจะทำให้ขนแห้ง แข็ง ผิว ผล มี สี ค ล้ำ ไม่ สม่ำเสมอ ถ้าอาการ รุนแรงจะทำให้ขนหลุด เรียกว่า เงาะขนเกรียน ในระยะที่ผลกำลังสุก ส่วนที่มีเชื้อราปกคลุม	๑. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก และตัดแต่งทรงพุ่มเงาะให้ โปร่ง เพื่อให้อากาศถ่ายเท สะดวก เป็นการลดความชื้น ในทรงพุ่ม และไม่ให้เป็น แหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุ โรค ๒. หมั่นตรวจแปลงปลูก อย่างสม่ำเสมอเมื่อพบเริ่มมี อาการของโรค ตัดแต่งและ เก็บส่วนที่เป็นโรคนำไป ทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อ ลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค ๓. หากพบมีการระบาดของ โรค พ่นด้วยสารป้องกัน กำจัดโรคพืช ซัลเฟอร์ ๘๐% WP อัตรา ๓๐กรัมต่อน้ำ ๒๐ลิตร หรือ ไตรโฟรีน ๑๙% EC อัตรา ๒๐มิลลิกรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตรหรือเบนอิมิล

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				จะมีสีซีดกว่าปกติ นอกจากนี้อาจพบ อาการของโรคได้ที่ส่วน ยอดและใบหากอาการ รุนแรงจะทำให้ใบอ่อน ร่วง	๕๐% WP อัตรา ๑๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และควร หยุดพ่นสารก่อนเก็บผลผลิต อย่างน้อย ๑๕ วัน **** ไม่ควรพ่นสารในช่วง ดอกบานเพื่อป้องกันผลกระทบ ต่อการผสมเกสรสำหรับสาร ซิลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพ อากาศร้อน หรือมีแดดจัด เพราะอาจทำให้เกิดอาการ ไหม้ที่ช่อดอกและผลอ่อนได้
อากาศแห้งแล้ง	อ้อย	ระยะแตก กอ	หนอนกออ้อย	<u>หนอนกออ้อย</u> ที่สำคัญ ที่พบเข้าทำลายอ้อย มี ๓ ชนิด คือ หนอนกอ ลายจุดเล็กหนอนกอสี ขาว และหนอนกอ สีชมพูหนอนกอลายจุด เล็กหนอนเจาะเข้าไป ตรงส่วนโคนระดับผิว ดินเข้าไปกัดกินส่วนที่ กำลังเจริญเติบโต ภายในหน่ออ้อยทำให้ ยอดแห้งตาย การเข้า ทำลายของหนอนกอ ลายจุดเล็กจะทำให้ ผลผลิตอ้อยลดลง ๕ - ๔๐ เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้หนอนยังเข้า ทำลายอ้อยในระยะ อ้อยอย่างปล้อง โดย หนอนเจาะเข้าไปกัด กินอยู่ภายในลำต้น อ้อย ซึ่งทำให้อ้อยแตก แขนงใหม่ และแตก ยอดพุ่ม	๑. ในแหล่งชลประทาน ควร ให้น้ำเพื่อให้อ้อยแตกหน่อ ชัดเจน ๒. ปล่อยแตนเบียนไข่ไตร โครแกรมมา อัตรา๓๐,๐๐๐ ตัวต่อไร่ต่อครั้ง ปล่อย ติดต่อกัน ๒ - ๓ครั้ง ใช้ช่วง ที่พบกลุ่มไข่ของหนอนกอ อ้อย ๓. เมื่ออ้อยอายุ ๑ เดือน หรือเมื่ออ้อยแสดงอาการ ยอดเหี่ยว ๑๐% ควรพ่น สารฆ่าแมลงเดลทาเมทริน ๓% EC อัตรา ๑๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่น ๒-๓ ครั้ง ห่างกัน ๑๔ วัน ๔. เมื่อพบการระบาดของ หนอนกออ้อยและทำให้อ้อย แสดงอาการยอดเหี่ยว มากกว่า ๑๐เปอร์เซ็นต์ควร พ่นสารฆ่าแมลงอินดอกซา คาร์บ ๑๕% EC อัตรา ๑๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคลอแรนทรานิลิโพรล

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				<u>หนอนกอสีขา</u> หนอน เจาะไชจากส่วนยอด เข้าไปกัดกินยอดที่ กำลังเจริญเติบโตทำให้ ยอดแห้งตายโดยเฉพาะ ใบที่ยังม้วนอยู่ ส่วนใบ ยอดอื่นๆ ที่หนอนเข้า ทำลายจะมีลักษณะ หงิกงอ และมีรูพรุน เมื่ออ้อยมีลำแล้ว หนอนจะเข้าทำลาย ส่วนที่กำลังเจริญ เติบโตทำให้ไม่สามารถ สร้างปล้องให้สูงขึ้นได้ ได้อีกตาอ้อยที่อยู่ต่ำ กว่าส่วนที่ถูกทำลายจะ แตกหน่อขึ้นมาทาง ด้านข้างเกิดอาการ แตกยอดพุ่ม <u>หนอนกอสีชมพู</u> หนอน เจาะเข้าไปกัดกินตรง ส่วนโคนของหน่ออ้อย ระดับผิวดิน เข้าไปกัด กินส่วนที่กำลังเจริญ เติบโตภายในหน่ออ้อย ทำให้ยอดแห้งตาย ถึงแม้ว่าหน่ออ้อยที่ถูก ทำลายจะสามารถแตก หน่อใหม่เพื่อชดเชย หน่ออ้อยที่เสียไปแต่ หน่ออ้อยที่แตกใหม่จะ มีอายุสั้นลงทำให้ผล ผลิตและคุณภาพของ อ้อยลดลง	๕.๑๗% SC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน ๕% EC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นโดยใช้ น้ำ ๕๐ ลิตรต่อไร่

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
	ถั่วเขียว	ระยะฝักอ่อน ถึงฝักแก่	๑. หนอนกระทุ้ง ฝัก	หนอนที่ฟักออกมาจาก ไขใหม่ๆ จะอยู่รวมกัน เป็นกลุ่ม แทะผิวใบ ด้านล่าง ทำให้เหลือแต่ ผิวใบด้านบน มองเห็น ใบโปร่งใสคล้ายร่างแห เมื่อหนอนโตขึ้นจะแยก กลุ่มออกไปกัดกินใบ และฝักของถั่วเขียว ทำให้ผลผลิตลดลง	พ่นเชื้อไวรัสของหนอน กระทุ้งฝักอัตรา ๕๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่น ๑-๒ ครั้ง เมื่อพบการระบาด หรือ พ่นสารฆ่าแมลงแลมบ์ดา- ไซฮาโลทริน ๒.๕% EC อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตรหรือ ไตรอะซิฟอส ๔๐ % EC อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคลอร์ฟลูอาซารอน ๕% EC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อ น้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเมื่อฝักถูก ทำลาย ๑๐ เปอร์เซ็นต์
			๒. หนอนเจาะ ฝักถั่วมารูค่า	หนอนจะเจาะเข้า ทำลายฝัก หรือเจาะฝัก ที่ติดอยู่กับใบและกัด กินเมล็ดภายในฝัก ทำให้ผลผลิตลดลง	พ่นสารฆ่าแมลงไตรอะ ซิฟอส ๔๐% EC อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕%EC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ลิตร พ่นเมื่อฝัก ถูกทำลาย ๑๐ เปอร์เซ็นต์
			๓. เพลี้ยอ่อน	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ดูดน้ำเลี้ยงจากยอด ใบอ่อน ช่อดอกและ ฝักอ่อนของถั่วเขียว ทำให้ต้นแคระแกร็น ยอดย่น หักงอ ดอก ร่วง ฝักอ่อนบิดเบี้ยว และเมล็ดลีบผลผลิต เสียหายและลดลง มากกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์	พ่นสารฆ่าแมลง ไตรอะ ซิฟอส ๔๐% EC อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์โบซัลแฟน ๒๐% ECอัตรา ๕๐มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือแลมบ์ดา- ไซฮาโลทริน ๒.๕% EC อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ย อ่อนระบาด พ่น ๑-๒ ครั้ง ห่างกัน ๗-๑๐ วัน
			๔. เพลี้ยไฟ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ดูดน้ำเลี้ยงจากใบ ยอดอ่อน ตาดอกหรือ	พ่นสารฆ่าแมลงคาร์โบซัล แฟน ๒๐% EC อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				ฝักอ่อนส่วนต่างๆ ของ ถั่วเขียวที่ถูกทำลายจะ เกิดรอยต่าง หักงอ บิดเบี้ยวคล้ายใบหด เส้นกลางใบมีสีน้ำตาล เข้มใบแห้งกรอบ และ หลุดร่วง ถ้าทำลาย ส่วนของฝักจะทำให้ฝัก บิดเบี้ยว ไม่ติดเมล็ด	หรือไตรอะโซฟอส ๔๐% EC อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือโพรไทโอฟอส อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
	ถั่วเหลือง	ระยะติดฝัก อ่อน	๑. แมลงหวี่ ขาวยาสูบ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ดูดน้ำเลี้ยงจากฝัก ทำให้ฝักหดสั้นบิดเบี้ยว ผิวฝักย่น ซึ่งเป็นสาเหตุ ที่ทำให้ผลผลิตของ ถั่วเหลืองลดลง	พ่นสารฆ่าแมลงอิมิดา โคลพริด ๑๐% SL อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส ๔๐% EC อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อ น้ำ ๒๐ ลิตร หรือคาร์โบ ซัลแฟน ๒๐% EC อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นสารฆ่าแมลงใต้ใบ เมื่อพบแมลงหวี่ขาวระบาด พ่น ๒-๓ ครั้ง ห่างกัน ๗-๑๐ วัน
			๒. เพลี้ยอ่อน ถั่วเหลือง	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ดูดน้ำเลี้ยงจากฝัก ทำให้ฝักอ่อนที่ถูก ทำลายบิดเบี้ยวผลผลิต ลดลงมากกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์	พ่นสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา- ไซฮาโลทริน ๒.๕% EC อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือไตรอะโซฟอส ๔๐% EC อัตรา ๔๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตรหรือคาร์ โบซัลแฟน ๒๐% EC อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยอ่อน ถั่วเหลืองระบาด พ่น ๑-๒ ครั้ง ห่างกัน ๗-๑๐ วัน
			๓. หนอนเจาะ ฝักถั่ว	หนอนจะเจาะเข้าไปกัด กินเมล็ดที่อยู่ภายในฝัก หลังจากฟักออกมาจาก	พ่นสารฆ่าแมลงไตรอะ โซฟอส ๔๐% EC อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศ ที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืช ที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโต ของพืช ในช่วงนี้	ปัญหาที่ควร เฝ้าระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				ไช้หนอนที่มีขนาดใหญ่ สามารถย้ายไปกีดกัน ฝักอื่นๆ ได้ โดยชักใย ดิ่งฝักมาติดกันแล้ว เจาะเข้าไปกีดกันเมล็ด ที่อยู่ภายในฝักใหม่การ เข้าทำลายของหนอน เจาะฝักแล้วทำให้ผล ผลิตลดลงมากกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์	หรือ แลมบ์ดาไซฮาโลทริน ๒.๕ % EC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่น ๑-๒ ครั้ง ห่างกัน ๗-๑๐ วัน

ที่มา : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์